

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Vaaren [End Vinteren sit Hoved løfter]

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Vaaren [End Vinteren sit Hoved løfter]", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staf02tom-shoot-workid56763/facsimile.pdf> (tilgået 25. marts 2023)

Anvendt udgave: Samlede digte

Vaaren

- 1 End Vinteren sit Hoved løfter
I Sneefog over Fjeldets Top,
Fra Nordens uoptøede Kløfter
Han kalder Stormes vilde Tøp:
De hylende Titaner
Ad Lysets steile Baner
Dunstfelde velter op.
- 2 Men lig en Flok af Amoriner
Hidvifte Vindene fra Syd
Om Polens Drot, med milde Miner
Forstyrrende hans Kjæmpepryd:
I Dunst hans Sneehjelm svinder,
Til Vandfald smeltet, rinder
Krystallet af hans Spyd.
- 3 Og see! ved Vaarens første Straaler
En Slægt af Blomster rundt slaaer ud,
De virakfildte Offerskaaler
Opløfte de mod Lysets Gud,
Og smilende bebuder,
Lig Cyperns Elskovsguder,
Natur er atter Brud.
- 4 En ukjendt Magt mit Liv opliver,
Min Barm er Gudens kaarne Hjem,
Han Øjets Forhæng sønderriver
Og vinker skjulte Verdner frem:
Det Enkelte forsvinde!
Gestalterne sig binde
Og Eenhed samle dem!

- 5 I Skovens Melodier taler
Natur med elskede Gemal,
I Blomsterskrift den Ømme malet
Et Elskovsbrev paa Høj og Dal:
I dulgte Sølvraarer
Hennrindende hendes Taarer
Med Længsels Fryd og Qval.
- 6 Da, fyrig som et Elskerøje,
I mørke Blaae en himmelsk Ild,
Solguden skuer fra det Høje
Og Dagen er hans Elskovssmil.
Naturen opad stræber,
Med tusind Blomsterløber
Hun Lyset drager til.
- 7 Og snart i fyrig Aftenrøde,
Opholdt paa Brudens ømme Bryst,
Hans Brudgomskys saa heede gløde
Med Hyrdetimens drukne Lyst.
Dog naar ham Skjebnen kalder,
Hans Afskedsstaare falder,
I Perledug opløst.
- 8 Den store Hyrdetime atter
Til Brudefesten Tegnet gav:
Guds Søn med Guds opelskte Datter
Foreener sig i Jord og Hav;
Berust af Elskovs Bæger,
I hendes Indre præger
Hans Himlens Billed af.
- 9 Hvert Støvgran til en Blomst vil blive,
Hvert Luffpust til en Harpeklang,
Og Livet heelt sig overgive
Til Evighed i Svanesang: